

§ 183 Bekännelseskriterierna och ekumeniska överenskommelser

MARIA LAGERMAN:

Ordförande, ledamöter, biskopar och åhörare! Jag talar för utskottet och yrkar naturligtvis bifall till utskottets förslag. Anledningen till att jag anmälde att jag gärna ville göra det är för att jag är en riktig nörd. Jag älskar 1695 års psalmbok och kan förstå att det finns ledamöter i Kyrkomötet som tycker att alla ledamöter i Kyrkomötet lika väl ska älska bekännelseskriterierna.

Skillnaden mellan mig och utskottets överläggningar och motionärerna är att vi förstår skillnaden mellan vad kyrkomötesledamöterna behöver och vad som är jätteroligt att ägna sig åt. Kyrkomötesledamöterna behöver inte ha tillgång till nytryck av inofficiella eller officiella femhundra år eller trehundra år gamla dokument. Vi behöver boken som vi fick, *Gudstjänst i tiden*. Den behöver vi för att klara vårt uppdrag. I motionen har man talat om vad vi behöver som kyrkomötesledamöter. Jag tycker att vi ska vara modiga, kanske rentav frimodiga nog, att prioritera vad vi behöver och inte lägga pengar på sådant som är teologiskt jätteintressant men faktiskt bara berör en liten del av kyrkomötesledamöterna.

Jag vill också uppmärksamma Kyrkomötet på att vi i utskottets betänkande har givit länkar till alla de ställen där man kan få en översikt över de dokumentens innehåll som finns tillgängliga på internet. Jag tycker det var så festligt när någon var uppe och sa sig egentligen inte gilla detta med att säga att "utskottet instämmer i" och så vidare. Jag gillar inte "nånannanismen", detta att någon annan ska göra saker, men i det här fallet tycker jag att "nånannanismen" är jättebra. Det här får någon annan ta hand om.

Bifall till utskottet.

HÅKAN SUNNLIDEN:

Ordförande, biskopar och kyrkomötesledamöter! Jag yrkar bifall till motion 2010:40, där det föreslås att ledamöterna ska få tillgång till bekännelseskriterierna och de ekumeniska överenskommelserna och att det ska avsättas 75 000 kronor till det. Tidigare i debatten var vi inne på tvåregementsläran. Jag vet inte hur många kyrkomötesledamöter som kan redogöra för den eller som är intresserad av den, men hade man haft tillgång till bekännelseskriterierna skulle det gå lätt att slå upp och få en liten förklaring på vad det betyder.

Motionen behandlades välvilligt i utskottet men jag är inte nöjd med argumenteringen, särskilt inte nu efter det här inledande som vi nyss lyssnade till. Det finns flera argument för att inte skicka ut bekännelseskriterierna. Man säger att det inte är en officiell översättning. Då frågar jag om det är en dålig översättning? I så fall får man väl nyöversätta den. Eller ska vi skicka ut den i original, alltså på latin? Det tycker jag är ett sämre förslag. Sådana argument är konstruerade för att man inte vill skicka ut dem.

Man säger vidare att studiearbetet av bekännelsen ska ske i nomineringsgrupperna. Till bekännelsen räknar jag inte bara den tjocka boken *Bekännelseskriterierna*, eftersom det framför allt är *Confessio Augustana* som är det viktigaste grunddokumentet för oss, utan också de ekumeniska överenskommelserna. Vi har ju diskuterat ekumeniska överenskommelser här, men hur många känner till dem egentligen? Jag undrar vilka nomineringsgrupper som har bedrivit det här arbetet. Ni får gärna anmäla det till mig.

Sedan säger man för det tredje att det är ett tidsdokument och det är förvisso sant. I diskussionen i utskottet sas det till och med att det var obsolet och det fick vi också antytt här i inledningen. Det är ändå den bekännelse som vi står på. Det

är ändå den tradition vi står i. Det hör väl till grunderna att vi ska känna till dem. Vi hörde också en av biskoparna i går tala om att vi nu är i ett postsekulärt samhälle och att vi då skulle intressera oss för hur den lutherska identiteten ser ut i dag. Hur ska vi kunna göra det utan att ha tillgång till de här handlingarna?

Vidare sas det för det fjärde att allt finns på internet. Det är inte sant. Det är en del som finns på internet. Sedan sägs det för det femte att det är svårt att tolka de här gamla tidsdokumenten och det kan ligga någonting i det. Då menar jag att det väl inte blir lättare att tolka dem bara för att de är tillgängliga på internet. Här måste man väl i sådana fall hjälpas åt att samtala om dokumenten.

Det går att vända på alla argumenten så att det blir till motionens fördel, om man vill. Bekännelseskriterierna är Svenska kyrkans grundläggande dokument till skillnad från alla andra böcker som distribueras här. Bekännelseskriterierna vittnar om den tro som vi representerar. Hela Svenska kyrkan och mötet som äger rum här utgår ju ifrån vittnesbördet om den kristna tron. I dokumenten som vi talar om får vi veta om inkarnationen, vi får veta om hur Jesus fullbordar lagen, vi får veta om hur Paulus avfärdar lagrättfärdighet och nymoralism. Vi får höra om korset, vi får höra om uppståndelsen från de döda, om det kristna hoppet, om himmelfärden, och allt ger ju underlag till bekännelsen "Jesus är Herren".

Vi har bara under de här dagarna fått, tror jag, tre böcker i vårt fack. Varför kan man då inte lägga de här dokumenten i vårt fack till en kostnad av 75 000 kronor, särskilt de dokument som jag inte har tillgång till?

Bifall till motion 2010:40. Tack.

JOHAN CARLSSON:

Herr ordförande! Jag börjar med att yrka bifall till utskottets förslag. Sedan kan vi också konstatera att utskottet skriver att *Bekännelseskriterierna* och de ekumeniska överenskommelserna är av grundläggande betydelse för Svenska kyrkans identitet. Man kan alltså inte på något sätt av utskottets skrivelse tolka det som att vi skulle anse dem obsoleta.

Sedan vill jag göra er, och kanske särskilt Kyrkomötets presidium, uppmärksamma på att utskottet också i sina överväganden skriver: "Utskottet menar att det, för att kunna tillgodogöra sig innehållet i de skrifter som motionen avser, krävs ett närmare studium. Detta gäller särskilt bekännelseskriterierna. En sådan översiktlig genomgång skulle kunna ske i seminarieform i Kyrkomötet vid lämpligt tillfälle." Detta skulle kunna vara något att tänka på vid planeringen inför framtida kyrkomöten.

Bifall till utskottet. Tack.

MARIA LAGERMAN (REPLIK):

Jag vill bara förtydliga vad jag sa om tillgången till många av dessa dokument på internet. Jag sa inte alla, utan att det finns möjlighet att få en överblick över det hela.

Det jag däremot poängterade var vad vi som kyrkomötesledamöter behöver för vårt uppdrag. Det var vad ni motionerade om. För det behöver vi inte, som Lennart Koskinen berättade, ägna tio år åt att faktiskt få gå in på djupet i de här dokumenten. Kyrkomötet består av förtroendevalda lekmän och teologer. Vi måste skilja på vilka uppdrag vi har. Vi kommer hit från olika håll. Ni teologer kan lägga er kraft och energi på det som intresserar er. Gemensamt har vi ansvar för vår svenska kyrka utifrån olika förutsättningar. Somligt hamnar på teologhyllan och annat hamnar i våra fack som vi får läsa.

HÅKAN SUNNLIDEN (REPLIK):

Jag tänker bara på detta att det ska hänvisas till teologerna. Av den diskussion som vi hade i utskottet tyckte jag det framgick ganska tydligt att det sannolikt finns ett stort intresse bland ledamöterna att få del av detta. Vi talar ju ändå om det arv som vi är satta att förvalta, vi talar om den tradition som vi står i. Vi använder ord som evangelisk-luthersk tradition ganska frekvent och det är vårt uppdrag att se till att det här förs vidare. Låt oss då börja med att få del av materialet.

MIKAEL MOGREN:

Herr ordförande! Man kan vara stolt över, och jag känner det tydligt, att vi tillhör en kyrka som är en bekännelsekyrka och inte en bekännarnas kyrka i första hand. Vad är då bekännelsen? Ja, inte har det talats så mycket om det under de år som jag har varit med. Därför är jag glad för utskottets övervägande, som jag också vill bifalla, där det sägs att ett seminarium kunde vara lämpligt i frågorna och att det är angeläget "att såväl teologiska som kyrkorättsliga frågor ingår i utbildningen av Kyrkomötets ledamöter". Det låter ju utmärkt. Jag tror mindre på att man får den där tegelstenen i förlagsform som har utgivits, eftersom den är svårtillgänglig. När man vid ett tyskt universitet håller på med bekännelseskriterierna går det inte att jobba med den tyska texten, trots att den delvis är Luthers egen eller Melanchtons. Det är 1500-talstexter. Där gills bara den latinska.

Lotsar behövs i det här. Vi kommer inte in i bekännelseskriterierna med eget hemstudium, det är ganska svårt, men vi kommer in via lotsning. Det sker i en tolkningsram. Vi sitter här i bekännelseskriteriernas tolkningsram. Det där måste fortsätta. En viktig del av det är att vi fortsätter och får påfyllning. Jag ser fram emot att det som utskottet antyder för framtiden verkligen verkställs. Tack.

HÅKAN SUNNLIDEN (REPLIK):

Det är naturligtvis riktigt att bekännelseskriterierna och också de ekumeniska överenskommelserna är svårtillgängliga. Jag tycker självklart det är jättebra om vi kunde ordna ett seminarium. Man skulle också kunna tänka sig att man gjorde ett förenklat sammandrag av skifterna, låt säga på cirka 50 sidor som skulle kunna distribueras. Jag förstår ändå inte varför man argumenterar mot en sådan distribution.

MIKAEL MOGREN (REPLIK):

Att få den här tegelstenen med bekännelseskriterierna som har utgivits under 1900-talet av 1500-talsböckerna hjälper föga. Jag tror att den hamnar i bokhyllan. Man kommer inte långt. Gärna att man får utdrag eller går in på webben men att det sker i en tolkningsram, att det sker i ett sammanhang. Det är det sammanhanget jag efterlyser och är glad för att utskottet också har understrukt detta.

HÅKAN SUNNLIDEN (REPLIK):

Jag förstår fortfarande inte varför man argumenterar emot det. Om det står i bokhyllan gör det väl i alla fall ingen skada.